

[Formanden.]

De paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da først til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 278 af 30. Maj 1940 om Foranstaltninger til Fremme af Beskæftigelsen og Arbejdsanvisningen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1059).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilstillet Statsministeren.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov om Valg til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2109).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at referere det foreliggende Lovforslag, som er vedtaget i Folketinget. Lovforslaget gaar ud paa, at der til Dækning af forøgede Rejseomkostninger ved Bestridelse af Rigsdagshvervet ydes Medlemmer af Rigsdagen, som har Bopæl Vest for Store Bælt, et særligt Tillæg paa 100 Kr. maanedlig fra 1. Oktober 1941 at regne. Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i det andet høje Ting, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Landstings hurtige og velvillige Behandling.

J. S. Foget: Mit Parti har ikke, saaledes som Tilfældet har været med de øvrige Partier her i Salen, i Forvejen været spurgt om vor Stilling til dette Lovforslag. Vi er derfor henvist til at fremsætte vort Syn paa det her fra Talerstolen.

Efter min Opfattelse har det altid været forkert, at man ikke har gradueret Aflønningen til Rigsdagsmændene mere, end Tilfældet er. Under de nuværende Forhold er det dobbelt forkert, at man yder Rigsdagsmænd, der bor i Jylland, samme Lønning som Rigsdagsmænd, der bor paa Sjælland. Rigsdagsmænd i Jylland har i den senere Tid hver Uge maattet anvende to Dage ekstra til Rejse. Efter min Opfattelse er der derfor en vis Begrundelse for at skabe en Forskel i Aflønningen af de Rigsdagsmænd, der bor paa Sjælland, og af dem, der bor paa den anden Side Store Bælt.

Imod taler det, at Rigsdagen, siden Krigen begyndte, har gjort sig de Anstregelser, den kunde, for at holde Priserne nede, og i hvert Tilfælde for visse Erhvervs Vedkommende har begrænset mange Samfundsborgeres Indtægter meget stærkt. Naar Rigsdagen nu bevilger sig selv et Løntillæg, er det derfor givet, at det ikke vil blive modtaget med Velvilje i Befolkningen.

Der er altsaa noget, der taler for, og noget, der taler imod. Stillet heroverfor har vi i min Gruppe diskuteret Spørgsmaalet og vedtaget at indtage det Standpunkt, at vi nok vilde være med til at ændre Aflønningen fra den Dato, paa hvilken Loven træder i Kraft, men at vi ikke kan give Tilslutning til, at Forhøjelsen faar tilbagevirkende Kraft. Dette Standpunkt indtager jeg altsaa og kan som Følge deraf ikke stemme for det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): I de forskellige Argumenter, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget refererede, var der, som han sagde, baade noget, der taler for, og noget, der taler imod, men det ærede Medlem og hans Parti er dog kommet til det Resultat, at det, der taler for, er stærkere end det, der taler imod. Saa bliver Spørgsmaalet blot, om Forhøjelsen skal have tilbagevirkende Kraft eller ej, altsaa en Udmaaling af det Pengebeløb, som man mener skal gives. Jeg tror, at de, der stemmer for dette Forslag, har følt, at den Begrundelse, der er for at give Forhøjelsen fremtidig, ogsaa har været til Stede i den Tid, der er forløbet. Det er derfor ud fra en rent saglig Betragtning, man har givet Lovforslaget den Affattelse, det har faaet.